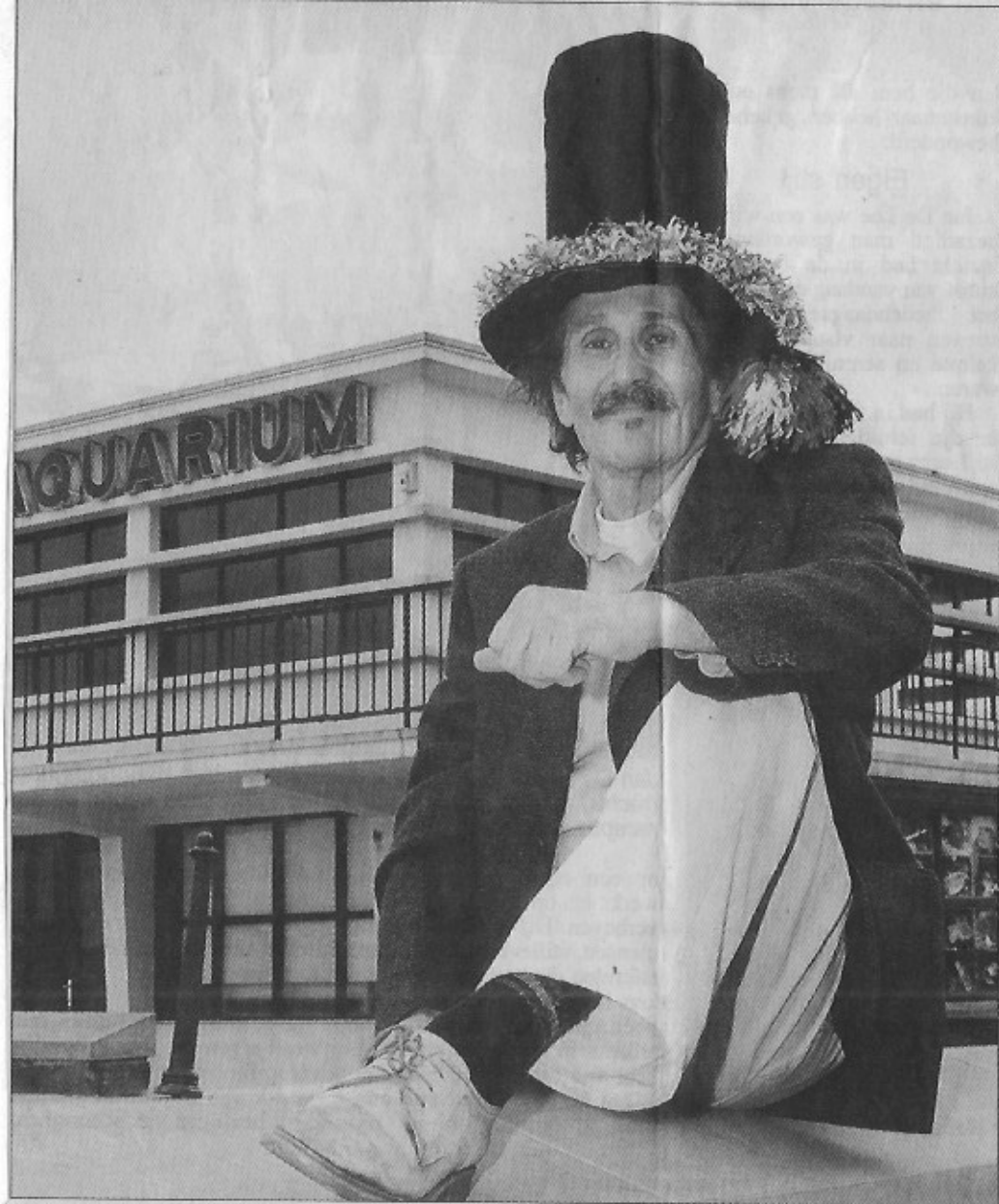

Kaka en pipi in

Marceles Oostende

Marcel Van Campenhout, een man voor alle seizoenen en voor alle ambachten

Zoon van een binnenhuisdecorateur uit de *Walenpays* die even goed kon zingen als hij met het tekenpotlood jongleerde en een volkse moeder van de Conterdam, kon het niet anders of Marcel Van Campenhout — schorpioen geboren op 6 november 1939 — moest wel tot een *specialen* uitgroeien. Zo was hij op zijn zesde de beste tekenaar van de klas en werd zodanig door de muziekmicrobe gebeten dat hij in de Albertschool voorzanger was van het koor-tje. Hij liep zowel vrije als stedelijke vak-school... maar koos er tenslotte voor om als vertegenwoordiger huishoudapparaten en andere materialen aan man en vrouw te brengen. Toen hij op zeker ogenblik de koosnaam *Marcel Velo* kreeg, bleek dit een vrijgeleide : 15 jaar stond en zong hij op 't Pauluspleintje ; tijdens de gemeenteraadsverkiezingen dwong hij 500 stemmen af voor zijn eigen Velo Partij ; hij zette *Kaka en pipi* met noten en tekst op een cd, nadat hij al zes jaar met *The Velo Show-groep* opgang maakte. Tot in de Gentse *Charletan* toe.

Met een 'toenge van lintjes' en een onblusbaar cabarethart à la Pier de Bèeste, is het snapshot van Oostendenaar Marcel Velo aan de Visserskaai geen puur toeval : „Met mijn Velopartij trekken we naar de gemeenteraadsverkiezingen om diegenen die al talmend de visserij naar de Knoppen hebben geholpen, met hun tronie op de feiten te drukken.” Weet je, dat Marcel Velo in de Kapellestraat woont. Wat een weelde ? „Met de volkstoeloop en de gelegenheidsmuzikanten is het of dat je constant op een kermis zit. Daarbij sleuren winkels en andere zaken je voortdurend van het ene seizoen naar het andere jaargetijde...”

Vader Raoul Van Campenhout die uit het Waalse Marchienne-au-Pont kwam en heel zijn kort leven (hij stierf op zijn 52ste) hard moest werken, zei aan zoon Marcel: *C'est dure la vie, mais il faut continuer!* Hoe hard het leven is, je moet doorgaan, jongen! „Pa rookte als een Turk, terwijl asbesthoudende materialen hem stoflongen bezorgden. Vandaar zijn al te vroege aftakeling.” Moeder Germaine Verscheure was oorspronkelijk van de Steense Conterdam, waar ze ooit in een kippenkwekerij werkte.

Bij het uitbreken van de oorlog trokken de Van Campenhouts naar Brussel... en kreeg Marcel onderdak bij zijn grootouders in Oelegem. Na de bevrijding kwamen ze terug naar Oostende en zou vader, rechtover *De Morre*, een win-

keltje runnen in binnenhuisdecoratie.

Zong smartlap „De ontaarde moeder...”

Vanaf zijn zevende trok Marcel naar de Albertschool en trof er in zijn klas gekende sportmannen als gewichthefferskampioen Mombert en basketter Freddy Deckmyn, *de muis*, die ooit met Avanti Brugge de titel aftroggelden aan AS Oostende in de beslissende finalematch in Ieper. „Met Freddy ben ik nog mee geweest naar de *Oede Stoasje* om er baskettrainingen te volgen. In die dagen had een club

geen slagbomen van 2 meter vandoen om formidabele basketkermissen neer te zetten!”

Waar Marcel meer dan goed was in tekenen, zou hij op zeker moment avondacademie volgen bij Gustaaf Sorel. Hij debuteerde met een stillevens,

die de leraar daar zelf plaatste en waarmee hij een eerste prijs behaalde. Ook in het schilderen kon hij er zich bekwalen.

— **Wanneer gebeten door muziekmicrobe?**

— **Marcel:** „In de Albertschool was ik voorzanger van

een koortje dat bij officiële gelegenheden optrad. De speelvogel zat toen al in mij. Wanneer we in de turnzaal de Brabantse moesten zingen, vonden mijn maat en ik er niets beter op dan er onbeschoft volgend *Ostèens* refreintje door te drammen: *O vaderland onze ezel kan niet schij-ij-ten, want zijn gat zit vol met caoutchou-ouc!*”

Toen de jongens van de vakantieschool in de Ardennen terugkwamen, moest er in de Albertschool iets voorgedragen worden. „Ik zong het lied van *De ontaarde moeder*. Het ging over een kindje dat in een kelder werd gestoken. Was de directeur bewogen of niet, maar toen moeder naar de opendeurdag kwam, vroeg hij haar of er thuis iets scheelde...”

De eerste kus op 't Oostendse Spiegelmeer...

Marcel moest wachten tot zijn plechtige communie vooraleer hij een tweedehands damesfiets kreeg. Hetgeen voor een prille tiener een luxe was.

— **Maar zeg eens, wanneer heb je voor 't eerst een meisje gekust?**

— **Marcel:** „Dat moet op mijn 14de geweest zijn, toen ze daar voor me stond: een rank, slank sproetending met ros haar en sex-appeal dat strandzand verschrooide. Ze heette Christiane... Toch gingen zomer en herfst voorbij vooraleer het kuswonder op het toegevroren Meiboomse Spiegelmeer zich voltrok: daar heb ik Chris voor de eerste keer gezoend. Een sacraal moment dat ik later tot poëem

meedoen en Oostendenaars uitsloten worden, is dat ver van proper...”

Velopartij brengt sakkerse millenniumfoor!

Als mens loopt Marcel Velo zeker niet naast zijn volkse geaardheid. *De paus?* „Haha haaa, hij heeft een hele grote hoed op, maar als er veel inzit heb ik het raden naar...” *Het vorstendom?* „Alle respect voor onze Albert II, maar die adellijken zijn zo geboren en weten van niet meer. Voor mij is het een theaterstuk waar iedereen graag eens naartoe gaat.” *Gerecht?* „Het heeft zodanig veel scheve kanten dat ze niet langer kunnen verborgen gehouden worden.”

— **Dé Oostendse schotel?**

— „Een visschotel, mossels of een grote *plate* met rode bolletjes op de rug of roggenvlerken, mens wat kan er wel beter zijn, zeg!”

— **Dé Oostendse man?**

— „Kort en goed: Arno!”

— **Dé Oostendse vrouw?**

— „Zonder enige twijfel: Lucy Loes!”

— **Wat zegt je kleine teen over de komende gemeenteraadsverkiezingen?**

— **Marcel:** „Dat ik met mijn eigen partij, *Vrij Ecologisch Leefbaar Oostende*, vrank ter stembus trek om de kiezer volgende belangrijke punten voor te houden: 1. algemene welzijnszorg Oostendse bevolking en waardig beleid leefmilieu; 2. vrijheid van denken en me-

ning; 3. ecologisch goede wisselwerking; 4. jeugd, middelbare leeftijden en senioren volwaardige humaniteit.”

Marcel Velo, de cabaretier

Je gelooft het niet, maar Marcel Van Campenhout legde de basis voor een cabaret-bestaan, toen hij als vertegenwoordiger kookpotten, coiffeursproducten en mixers demonstreerde. Aldus een direct contact met het publiek leggend. Naar zijn zeggen is hij vandaag de enige in het gewest, die zich à la Willy Lustenhout met zwans en lyriek op het podium staande houdt.

— **Marcel** : „Al 6 jaar bestaat mijn *Velo Showgroep* waarmee ik zelfs in de Gentse Charletan heb opgetreden. Ik word bijgestaan door zangers Pol Dellaert, Lieve en Chantal. Om niet te spreken van mijn zesjarige kleindochtertje — langs Sabines kant — die al even microvast het publiek haar liedje toezwaait. Geboren talent !”

— **Nooit een typisch Oostends liedje gemaakt ?**

— **Marcel** : „Jazeker, 't gaat over *Zondag* waarin gemeemuil wordt over seks, drugs, coureurs, de paus en rock & roll... want 't is *zundaag* ! Ik heb het over de boeren die de zondag naar de mis gaan in schoenen die voor een keer niet naar zwijnendrek of koeienstront ruiken, maar naar lekkere *schoenblien*...”

vereeuwigde...”

In zijn felste puberjaren reed Marcel Van Campenhout met zijn fiets naar 't Oostendse uitgaansleven. Ach jongen toch, de *Van's* en zoveel andere schroeiende *Macumba's* wat roepen zij een verschrikkelijk, niet te vergeten jongelingstijd op...

— **Marcel** : „In de kleine ochtenduurjes vroeg ik de meisjes of ik hen niet naar huis moest voeren. Met wat, vroegen de schoonheden. Met mijn auto, antwoordde ik. Toen ze meekwamen was om de hoek geen vierwieler te zien, wel een ordinaire fiets. Dat belette me niet een moksje te inviteren op het achterzitje of op de *fietsbuis* plaats te nemen. Heel particuliere service waaraan ik mijn naam *Marcel Velo* te danken heb !”

In zijn jonge jaren was Marcel een tijdje aangesloten bij turnvereniging De Noordzee. Op zijn 13de werd hij lid van het Rode Kruis en maakte aldus de overstroming van Oostende van februari 1953 mee. Zelfs de Albertschool zat onder het vuile sop. Toen het water enigszins zakte, reden camions met zakjes kolen, hout en flessen water naar hulpbehoevenden. Met touwen werden bengelende mandjes naar droge bovenverdiepingen getrokken.

— **Marcel** : „Je kunt je zo'n tragedie niet voorstellen, wanneer je het niet hebt meegemaakt. De miserie, hetgeen totaal verloren ging en een toeristische stad die, in zijn haast adellijke grootheid, verzoop in de afschuw van behoeftigheid. Iedereen kijkt, iedereen is ramptoerist. Maar als alle smerigheid is weggetrokken, wordt het hart verscheurd door twaalf doden, zoveel gewonnen en sukkelaars op de dool...”

15 jaar op Iweins Pauluspleintje

Ooit was Marcel Velo smoor op een meisje dat omzeggens het evenbeeld was van de Franse zangeres Mireille Mathieu. Vooral haar blik deed het. Jan Piers verbond hen op het stadhuis in de echt, wat kerkelijk werd beaamd. Het huwelijk schonk hen twee dochters : Sandra (29) met een dochter en Sabine (30) heeft twee dochters. Een gezin dat hoop en al vier jaar stand hield...

— **Ontbonden huwelijk, dat zegt toch iets...**

— **Marcel** : „Het is het lot. Achteraf gezien pasten wij niet bij mekaar. Zij is intussen hertrouwd...”

— **Ook jij een andere vriendin ?**

— **Marcel** : „Haha, hahaha ! Houden we het bij goede vriendinnen !”

De volkse festiviteiten van Iwein Scheers Pauluspleintje heeft Marcel Velo weten beginnen met drie tentjes en een klein podium. Of dat pleintje de sofa is van dé Oostendse volkszangeres Lucy Loes ? „Mijn god, enkele jaren geleden heb ik het podium gedeeld met Lucy, ter gelegenheid van een kwarteeuw Paulusfeesten. Samen hebben we toen alle medewerkers naar voren geroepen...”

— **Hoor ik wat ontgoocheling in je stem ?**

— **Marcel** : „Mensen vragen mij of ik de volgende keer optreed, maar het bestuur van de Paulusfeesten laat niets van zich horen. Ik ben er in ieder geval klaar voor en resumeer gevat : als vreemde luizen

Als zesjarige laureaat tekenwedstrijd in Leopoldschool

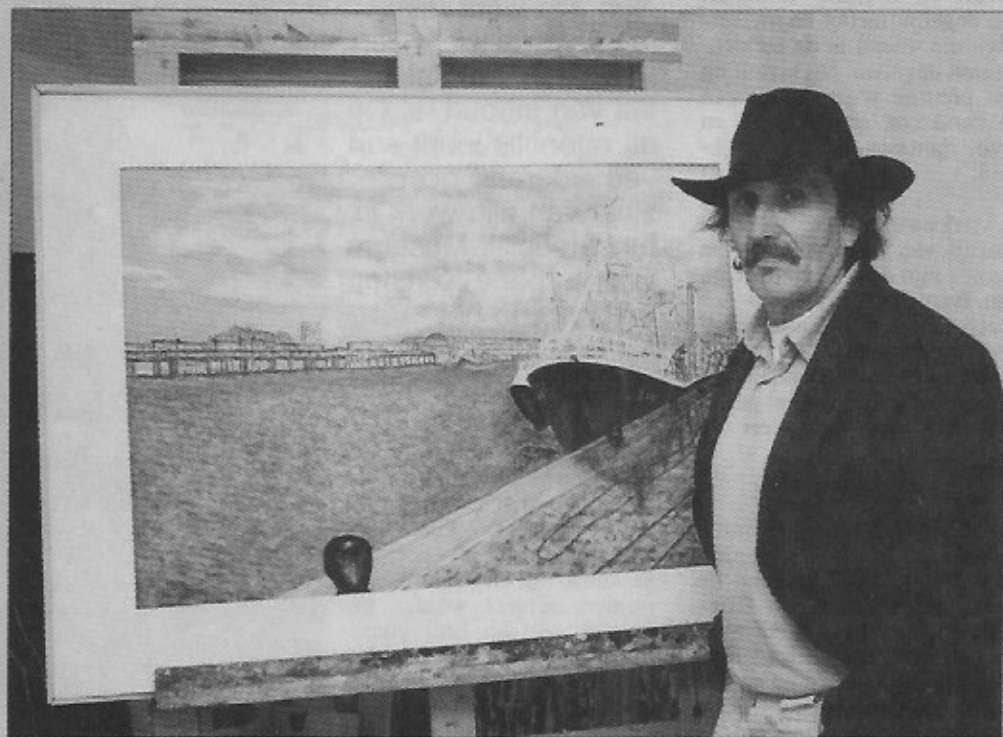
In echte kunst klopt een hart

Doodeerlijk duidt Marcel Velo als grote toonbeeld van kunstenaarschap Vincent Van Gogh aan: „Als je zijn werken bekijkt, dan zie je de in het Hollandse Zundert geboren mediterrane rats voor je zoals hij was — en in zijn nalatenschap nog altijd is — met al zijn expressies, miseries en vreugdes. Als bij een klaarlichte dag wentelen en buitelen zon, hart en ziel rond tegenslagen en opwekkingen...

Beeldende vaardigheid kreeg Marcel van in de wieg mee: vader Raoul Van Campenhout had kunstenaarsgevoel in hart en vingertoppen. Toen Marcel als zesjarige in de Leopoldschool deelnam aan een wedstrijd van groentengigant Marie Thumas, waren zijn bomen en groen zo fijn en zo tintgevoelig, dat hij met zijn kleurentekening de eerste prijs wegkaapte.

Favoriet geel heeft rood en rose als lieve compagnons

Volgens Marcel Velo is tekenen gewoon je gevoelens uitdrukken: „Hierbij zijn kleuren belangrijk. Mijn favoriet is geel met rood en rose als gedroomde compagnons. Bij strand en zand valt de levendigheid van geel pas echt op. De zee vertaalt ik met groen, terwijl de ondergaande zon mij overvalt als een bloe-

Toen Marcel Velo vertelde als zesjarige met een kleurentekening van bomen en groen laureaat te zijn geweest van een Marie Thumaswedstrijd, vroegen we hem of hij soms Agalevbloed in zich had... „Vergeet niet dat ik jaren geleden Agalev in Oostende uit de grond heb gestampt. Dit samen met Raf Deboever en mijn vriend-basketter Werner Rotsaert, thans trainer in Duitsland. Dit moet zo'n 18 jaar geleden zijn. We kwamen toen 20 stemmen te kort voor een zetel... Op de foto zien we Marcel voor een eigen kunstwerk: de Oostendse Hendrik Baelskaai.

dendheet, rood heelaal...

— **Wat wou je van begin af al weergeven?**

— **Marcel:** „Er moest dermate veel gevoel in zitten, dat de kijker als het ware de indruk kreeg dat het gewrocht écht leefde. Vooral bij het schilderen kunnen warmte en gevoelens van het al bij al niet gemakkelijk leven bijzonder goed worden weergegeven. Geef toe dat het werelds bestaan van tijd heel lastig kan zijn...”

— **Welke zijn doorgaans jouw thema's?**

— **Marcel:** „De jongste tijd ben ik terug smoor op zee en

dijk. Trouwens de vele eigenheden van de zo allesomvattende visserij leg ik graag op doek vast...”

— **Is er nog leven na Ensor?**

— **Marcel:** „Natuurlijk. Toegegeven dat James een meester was om op het ogenblik zelf zijn expressie op een zo verbluffende als realistische wijze weer te geven. De manier waarop hij de belle époque bezong met penseel en palet, bloeide open tot zoveel prachtwerken. Ik sta stil voor de man die mijn kinderjaren doorkruiste als de grijsaard met hoge hoed en zwarte

jas. Mijn grote droom is een film te maken over James. In *la belle époque 1900* zou ik hem, als regisseur, een van zijn eigen typische Ensoriaanse maskers willen opzetten!”

— **Schort er iets aan de Oostendse kunstpleging... en mogen beginners niet wat meer aangemoedigd worden?**

— **Marcel:** „De beginners worden absoluut niet voldoende aangemoedigd. De attentie voor diegenen die zich sacren voor de muze is toch zo nihil. Zeggen dat een leven zonder kunst niet te harden is!”

Marcel Velo over politiek Oostende

Kaloten bakten er niet veel van

Marcel Velo heeft geen goed oog voor Piers en Goekint, die naar zijn zeggen Oostende helemaal lieten verloederen: „In betrekkelijk weinig tijd rolden de socialisten veel meer aan, dan hetgeen de kaloten er in de voorbije schele 40 jaar van bakten...”

Het Europacentrum wordt door Velo Marcel geblasfeemd tot grote kartonnen doos vol gaten. Een *massacre* waarvoor het monumentaal theater diende opgeofferd te worden.

— **Visserskaai en Vindictivelaan, beiden allerprachtigst, maar er kunnen geen grote stoeten meer passeren...**

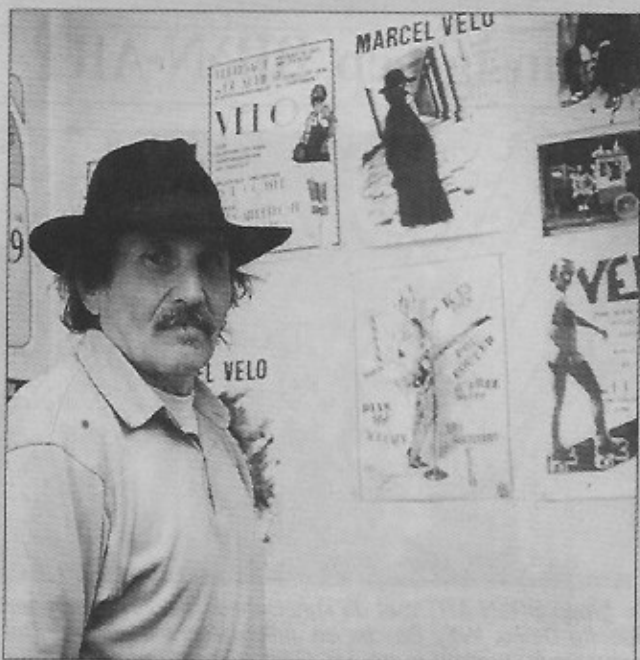
— **Marcel:** „Eerst en vooral zijn er geen grote stoeten meer in Oostende... en het is hoogtijd dat men, in samenwerking met de Rat Mort, de straat aan een kolossale *cortège* helpt!”

— **Maar langs de kaai kunnen nauwelijks nog een auto en een fiets passeren...**

— **Marcel:** „Het autoverkeer is tegenwoordig zodanig moordend dat men wel verplicht is het een halt toe te roepen, wil men geen regelrechte ramp tegemoet gaan.” *Ja maar, werpen wij op, ze gaan toch ook de Parijse Champs Elysées niet ridiculiseren met een berrmpjespolitiek...*

— **Wat ging in Oostende niet allemaal teloor...**

— **Marcel:** „Nadat de mariniers werden weggehaald, blijkt de matrozenmuziek nu Gentwaarts te gaan. Tenware Brugge het van de stropkes haalt. Eens werden in Oostende vissersboten gebouwd... maar vandaag gaat de visserij hemeltergend achteruit. Beseffen de politieke grote muilen dan niet, dat Oostende ophoudt te bestaan wanneer de Koningin der Badsteden haar zee uit handen geeft?...”

Zie hier een fotografische identiteitskaart van Marcel Velo, die vanavond in De Illusie zingt over zijn Conterdamse 'noenkel Charel' die met veel françaises sliep. Zo vangt het verhaaltje aan: „J'ai fait kaka et pipi et elle a regardé ; j'ai fait kaka en pipi en tout le monde a rigolé...” Marcel Van Campenhout, geen gewonen, hield ooit „De Drie Sleutels” open; evenals een koffiebranderij in de Sint-Sebastiaanstraat... terwijl hij al evenzeer pannenkoekenkampioen was op de markten!